

Užduotis: Sukurk šios istorijos pabaigą (apimtis – 10 – 15 vaizdingų sakinių).

Kitą kartą, gyvendama Ciuriche, nuėjau į vieną krautuvę. Jos savininkas kaip tik gavo kažkur išeiti valandėlę, paprašęs mane palaukti. Man besėdint krautuvės kampe, įeina maža, gal kokių penkerių metų mergelė, švarutė ir raudonskruostė, kaip visi šveicarų vaikai, vienplaukė, su dailiai supintomis kaselėmis, su paprasta perkeline suknele ir prijuostėle; matyti, darbininkų vaikas. Ant vienos rankelės turėjo pasikabinus pintinėle, antroje laikė suspaudus pinigų. Nepamačiusi nieko už prekystalio, ji pasiliko bestovinti prie slenksčio, lyg nebežinodama, ką daryti. Manęs ji turbūt nepastebėjo, nes sėdėjau už atdarų durų. Žvalgytis jai nebuvo laiko, nes tuojau patraukė jos dėmesį didelė pintinė vyšnių, pastatyta antrame krautuvės gale, palangėje. Ji paėjęs pintinės linkui ir ėmė žiūrėti į dideles, raudonas uogas, taip gražiai atrodančias, lyg įkūnytoji pagunda. Paskui priėjo dar arčiau, prie pat pintinės, kraipė galvelę į vieną ir į antrą pusę, o mėlynos akelės taip smalsiai žiūrėjo, tartum bematant ims ir iššoks iš veido į pintinę.

„Dabar tai jau ji grobs saujelę“, – pamaniau.